

**Vážená Rada hlavního města Prahy**

Magistrát hlavního města Prahy

Mariánské nám. 2/2

110 00 Praha 1

V Praze dne 18.11.2025

**Věc: Stanovisko k návrhu obecně závazné vyhlášky o stanovení podmínek pro pořádání kulturních podniků a o nočním klidu (TISK: R-56495)**

Vážení členové rady,

obracíme se na Vás ve věci výše uvedeného návrhu obecně závazné vyhlášky (dále jen „**OZV**“), který má ambici poprvé komplexně regulovat pořádání venkovních kulturních akcí a problematiku nočního klidu na území hlavního města Prahy.

Ačkoliv snahu o vytvoření jasného a předvídatelného regulačního rámce plně podporujeme a považujeme ji za nezbytnou, jsme nuceni konstatovat, že předložený návrh ve spojení s „Pravidly pro pořádání veřejnosti přístupných kulturních podniků“ (dále jen „**Pravidla**“) trpí zásadními koncepčními, právními a věcnými vadami. V současné podobě by jeho přijetí vedlo k vytvoření systému, který je netransparentní, diskriminační, v praxi nevymahatelný a který by ve svém důsledku poškodil kulturní rozmanitost našeho města.

S ohledem na závažnost těchto nedostatků si Vám dovoluujeme předložit toto stanovisko a naléhavě doporučujeme, aby Rada HMP materiál v této podobě neschválila a vrátila jej předkladateli k zásadnímu přepracování. Níže přikládáme bližší odůvodnění jednotlivých nedostatků aktuálního návrhu.

## **I. Klíčové koncepční a právní vady návrhu**

### **1. Nevhodná a nevymahatelná metoda regulace hluku (§ 5 OZV)**

Návrh OZV zakládá regulaci na měření imisního limitu hluku (65 dBA) v „chráněném venkovním prostoru staveb“, tedy v místě dopadu. Tento přístup, ač se může zdát logický, je v praxi pro dynamické kulturní akce zcela nefunkční a vede k praktické nevymahatelnosti. Takového imisního limitu hluku totiž není možné v mnoha částech Prahy dosáhnout ani bez konání jakékoliv akce, neboť běžný komunální hluk (tzv. hlukové pozadí) tuto hodnotu sám o sobě překračuje. To platí zejména pro části Prahy s větší frekvencí osob a dopravy, což platí pro většinu míst, kde se pořádají stávající festivaly (např. Výstaviště Holešovice, Areál Ledárny Braník nebo Ostrov Štvanice). Jak prokázala měření komunálního hluku provedená samotným hlavním městem v roce 2024, ale i obdobná měření z předchozích let, hluková zátěž z dopravy a běžného městského provozu je natolik vysoká, že požadavek na dodržení limitu 65 dBA je neproveditelný i bez pořádání jakéhokoliv kulturního podniku. Ve zmíněných lokalitách mnohdy běžná hluková

zátěž přesahuje 70, ale i 80 dB. Takto nastavený limit *a priori* staví všechny pořadatele do pozice subjektů, které jsou nebo s vysokou pravděpodobností budou v rozporu s vyhláškou, a to bez ohledu na jejich snahu o ohleduplnost.

**Praktická neproveditelnost kontroly:** Jakým způsobem bude kontrolní orgán při měření v okolí oddělovat hluk z produkce od již existujícího, často srovnatelného či vyššího, hluku pozadí? Bez jasné a standardizované metodiky pro odečítání hluku pozadí je jakékoliv měření právně napadnutelné a nevymahatelné. Je třeba také zohlednit přísnost současné právní úpravy, konkrétně nařízení vlády č. 272/2011 Sb., vůči hudebním produkcím. Podle § 2 písm. b) tohoto nařízení je hudba automaticky klasifikována jako „hluk s tónovými složkami“, což je kategorie zvuku považovaná za více rušivou. V důsledku toho se na hudební produkce podle § 12 odst. 3 uplatňuje sankční korekce -5 dB, která efektivně snižuje povolený hygienický limit. Splnění takto zpřísněných podmínek je pro venkovní hudební produkci velkého rozsahu v již tak rušném městě na hranici praktické proveditelnosti. Kontrola v reálném čase navíc vyžaduje přítomnost certifikovaného technika s kalibrovanou aparaturou na konkrétním místě v okolí (např. u fasády obytného domu). Než by se taková kontrola uskutečnila, může být zdroj hluku dávno utlumen. Zpětné prokazování je prakticky nemožné a otevírá prostor pro nekonečné spory.

**Absence zpětné vazby pro pořadatele:** Zvukař u pódia nemá žádnou reálnou možnost ověřit, jaká je aktuální hladina hluku o několik set metrů dál, která je navíc ovlivněna proměnlivými faktory (vítr, vlhkost vzduchu, odrazy zvuku).

**Vysoké finanční náklady:** Požadavek na kontinuální měření autorizovaným subjektem představuje pro pořadatele, zejména u středně velkých akcí, neúměrnou finanční zátěž.

Dalším příkladem koncepční a legislativně-technické nepromyšlenosti je samotná struktura § 5, který upravuje hlukové limity. Při bližším přezkoumání je zřejmé, že ustanovení § 5 odst. 2, které se tváří jako speciální úprava pro akce s výjimkou po 22:00, je ve skutečnosti zcela nadbytečné a jeho obsah je již plně pokryt obecným pravidlem v odstavci 1. Z výjimky v odstavci 6 totiž vyplývá, že obecný limit 65 dBA dle odstavce 1 se vztahuje na všechny akce, jejichž produkce pokračuje po 21:00. Jakákoli akce s výjimkou z nočního klidu, která z definice trvá po 22:00, tedy automaticky a nevyhnutelně spadá pod režim odstavce 1, jenž jí ukládá limit 65 dBA po celou dobu jejího konání. Následná existence samostatného odstavce 2, který pro tyto samé akce opakuje totožný limit 65 dBA specificky pro dobu po 22:00, je proto bezúčelná a redundantní. Tato legislativní vada vnáší do textu právní nejistotu a vyvolává otázky o skutečném záměru normotvůrce, což může vést ke sporům a nejednotnému výkladu. Ukazuje to na absenci jasné vize a potvrzuje nutnost zásadního přepracování celého § 5 tak, aby obsahoval logicky strukturovanou a srozumitelnou úpravu, nikoli sbírku duplicitních a matoucích ustanovení.

V řadě západoevropských zemí je měření na FOH (neboli *front of house*, což v hudebním kontextu značí hlavní zvukovou mixážní pozici určenou pro poslech publika) oficiálně zakotveno jako referenční standard, dovolujeme si uvést pár konkrétních příkladů:

**Belgie (Vlámsko)** – platí vyhláška *Muziekactiviteitenbesluit*, která stanovuje povinnost kontinuálního měření a archivace záznamů přímo v oblasti publika, zpravidla u FOH. Tento model využívají i velké festivaly typu **Tomorrowland**. Systém pracuje s emisním limitem v místě zvukového mixu a nikoli s imisními limity u fasád nejbližších okolních staveb, což umožňuje přímou kontrolu bez potřeby zásahů mimo areál.

**Švýcarsko (kanton Curych)** – metodický pokyn *Vollzugshilfe* k federálnímu zákonu o ochraně před hlukem stanoví, že rozhodným místem měření je tzv. „reprezentativní poslechový bod“ v publiku, typicky u FOH, přičemž akustická studie předem ověřuje, že takto nastavené emise nevedou k překročení limitů v nejbližších obytných zónách.

**Irsko (např. festival All Together Now, Waterford)** – licenční dokumentace stanovuje konkrétní limity a monitoring právě na FOH, včetně online logování. Systém se tak opírá o reálná měření přímo řízená pořadatelem a dává také okamžitou zpětnou vazbu zvukaři.

**Světová zdravotnická organizace (WHO, 2020)** – ve své metodice *Make Listening Safe – Sound level measurement, monitoring, management and documentation in music venues* uvádí, že mikrofon pro měření hladiny má být umístěn na reprezentativním místě publika, „obvykle u mixážního pultu (FOH)“, a má být přímo viditelný osobě odpovědné za řízení hlasitosti. WHO tedy FOH monitoring výslovně označuje za doporučenou praxi.

**Doporučené řešení:** S ohledem na výše uvedené doporučujeme nahradit zastaralý a v praxi nevymahatelný koncept měření imise v chráněném venkovním prostoru staveb moderním a v zahraničí běžným **modelem regulace emise – tedy měření a limitace hluku přímo na zdroji (typicky na zvukovém pultu)**. Pro každou lokalitu lze na základě jednorázové akustické studie stanovit, jaká maximální hladina hluku u zvukaře zaručí nepřekročení požadované hodnoty v nejbližším chráněném prostoru. Tento systém, doplněný o certifikované a digitálně zapečetěné limity, je levný, transparentní, okamžitě kontrolovatelný a prakticky nezneužitelný.

## **2. Diskriminační a nelogická pravidla pro udělování výjimek (čl. IV Pravidel)**

Systém výjimek z nočního klidu, definovaný v Pravidlech, je nastaven způsobem, který přímo porušuje princip rovného zacházení a postrádá věcnou logiku.

**Vytvoření „šedé zóny“ a diskriminace citelného procenta podniků:** Podmínka předpokládané návštěvnosti **nad 20 000 osob** pro možnost získání výjimky efektivně vylučuje značnou část pražské kulturní scény. Vzniká tak obrovská „šedá zóna“ akcí (s návštěvností 300–19 999 osob), které tvoří základ kulturní nabídky města, ale nemají žádnou reálnou možnost o výjimku žádat. Jsou tak znevýhodněny oproti několika velkým komerčním podnikům. Přitom kulturní význam konkrétní akce bezesporu nedeterminuje pouze jeho návštěvnost. Je navíc diskutabilní, jak bude posuzována předpokládaná návštěvnost, kterou nepůjde nikdy dopředu věrohodně odhadnout (např. u nových kulturních podniků, při nepřízni počasí apod.) a může se ve skutečnosti výrazně lišit od původních odhadů.

**Doporučené řešení:** Zrušit uvedený limit návštěvnosti a umožnit žádost o výjimku širšímu okruhu akcí na základě jasně definovaných kritérií.

### 3. Problematický právní rámec a netransparentnost

Rozdělení regulace mezi obecně závaznou vyhláškou a interní, právně nezávazná Pravidla Rady HMP je v rozporu s principy právní jistoty a transparentnosti.

**Ukládání povinností mimo OZV:** Klíčové podmínky a povinnosti (např. lhůta 90 dnů pro ohlášení) jsou stanoveny v Pravidlech, nikoli v OZV, což je právně sporné.

**Subjektivita a prostor pro klientelismus:** Pravidla jsou postavena na vágních a subjektivních kritériích („významný dopad“, „významní umělci“), což vytváří netransparentní systém, kde o udělení výjimky nerozhoduje splnění objektivních technických podmínek, ale politické uvážení.

**Doporučené řešení:** Veškerá podstatná pravidla, kritéria a technické parametry pro pořádání akcí a udělování výjimek by měly být obsaženy přímo v textu OZV.

### 4. Neodůvodněně zúžený předmět úpravy (§ 1 OZV)

Návrh se zaměřuje výhradně na kulturní akce, jejichž podstatnou složkou je produkce reprodukované nebo živé zesilované hudby. Z hlediska ochrany veřejného pořádku a nočního klidu je však irelevantní, zda hluk pochází z koncertu, sportovního utkání, reklamní akce či veřejné projekce. Toto zúžení je diskriminační vůči vybranému kulturnímu sektoru.

**Doporučené řešení:** Rozšířit působnost OZV na **všechny veřejnosti přístupné venkovní akce**, které svou povahou mohou generovat nadměrný hluk a narušovat veřejný pořádek.

## II. Inspirace funkčním modelem: Srovnání s praxí Statutárního města Ostravy

Zatímco Praha navrhuje složitý a problematický koncept, jiná velká města v ČR již mají zavedené a funkční modely. Jako příklad dobré praxe slouží **OZV č. 1/2023 Statutárního města Ostravy, o nočním klidu**, ve znění pozdějších předpisů, která v klíčových aspektech ukazuje, jak lze k regulaci přistoupit spravedlivěji a demokratičtěji.

**Princip subsidiarity:** Ostravský model je postaven na iniciativě **městských obvodů**, které aktivně navrhují akce pro udělení výjimky. Magistrát respektuje jejich znalost místních poměrů. Pražský návrh naopak městské části zcela ignoruje.

**Princip rovného přístupu:** V ostravské vyhlášce figurují vedle sebe mezinárodní festivaly (např. Colours of Ostrava) i malé lokální akce (např. Hrabovské slavnosti). **Neexistuje zde žádný diskriminační limit návštěvnosti**, který navrhuje Praha (20 000 osob). Ostrava tak podporuje kulturní život v celé jeho pestrosti a neposuzuje kulturní význam akce v návaznosti na jeho návštěvnost.

**Širší záběr regulace:** Ostravská vyhláška pamatuje i na **jiné než čistě hudební akce**. V seznamu výjimek nalezneme například sportovní akce jako Mistrovství světa v ledním hokeji 2025 nebo Night Run. Tím potvrzuje, že smyslem regulace nočního klidu není omezovat pouze kulturu, ale

řešit všechny potenciálně rušivé akce komplexně a spravedlivě. Pražský návrh se neodůvodněně zaměřuje pouze na jeden segment a ostatní opomíjí.

**Transparentnost:** Všechny výjimky jsou přehledně uvedeny v jediné příloze platné OZV. Systém je tak plně předvídatelný a transparentní, na rozdíl od pražského modelu s oddělenými a právně nezávaznými Pravidly.

Ostravský model, ačkoliv postrádá detailní technickou regulaci hluku, představuje v principech rovného přístupu a spravedlivého procesu jednoznačně lepší řešení, jelikož otevírá možnost získání výjimky širokému spektru pořadatelů bez diskriminačních omezení.

### **III. Reakce na argumentaci z připomínkového řízení**

Plně rozumíme, že téma hluku je pro obyvatele města vysoce citlivé a že právo na klid je zásadní hodnotou. Právě proto je však nezbytné, aby následná regulace nebyla vedena emocemi či nerealistickými ideály, ale opírala se o objektivní data a reálný kontext fungování moderní metropole. Diskuze se musí zaměřit na ochranu před nepřiměřenou a obtěžující hlukovou zátěží, nikoliv na snahu o dosažení nedosažitelného absolutního ticha. Je třeba brát v potaz, že dominantním a trvalým zdrojem hluku v Praze není kultura, ale doprava a další civilizační ruch, což dokládají i oficiální hlukové mapy hlavního města. Cílem funkční vyhlášky proto nemůže být plošné omezení jedné specifické oblasti v mylném domnění, že tím dojde k vyřešení celého problému, ale nastavení rozumných, vymahatelných a spravedlivých pravidel pro všechny.

**Mýtus absolutního ticha:** Požadavek na absolutní ticho po 22:00, který zazníval v některých připomínkách, je v prostředí metropole nerealistický. Podle vlastních dat HMP (hlukové mapy) dosahuje běžné hlukové pozadí z dopravy a městského ruchu v mnoha lokalitách i v noci hodnot přesahujících 55–60 dB. Cílem regulace nemá být nedosažitelné ticho, ale ochrana před nepřiměřenou a obtěžující hlukovou zátěží nad rámec běžného městského prostředí.

**Kontext celkové hlukové zátěže:** Kulturní akce představují jen zlomek celkové hlukové expozice obyvatel Prahy. Dominantním zdrojem je doprava. Je proto nutné regulovat kulturu s rozumem a nepřijímat opatření, která by ji nepřiměřeně omezila, aniž by to vedlo k reálnému zlepšení kvality života obyvatel.

### **IV. Závěr a doporučení**

Předložený návrh OZV a souvisejících Pravidel je ve své současné podobě krokem špatným směrem. Místo moderní, spravedlivé a funkční regulace zavádí systém, který je nevymahatelný, diskriminační a právně nejistý.

Proto Vás, vážení radní žádáme, abyste využili své pravomoci a **vrátili tento materiál předkladateli k zásadnímu přepracování** na základě následujících principů:

1. Založit regulaci na moderní a vymahatelné metodě kontroly emise hluku na zdroji (u zvukaře).

2. Stanovit spravedlivá a transparentní pravidla pro výjimky, která nebudou diskriminovat velkou část kulturní scény.
3. Integrovat veškerá podstatná pravidla do textu OZV a odstranit vágní a subjektivní kritéria.
4. Rozšířit působnost vyhlášky na všechny relevantní typy venkovních akcí produkujících nadměrný hluk.

Jsme přesvědčeni, že pouze na základě těchto principů lze vytvořit právní předpis, který skutečně naplní deklarovaný cíl – nalézt funkční rovnováhu mezi společenským životem významné evropské metropole a právem jejích obyvatel na klid.

S úctou,

Jiří Hlinka,

Výkonný ředitel FESTAS – festivalové asociace, z.s.